

Quin és “el punt de vista català” ?

Estic llegint el primer volum del llibre “La traïció dels líders”, d’En Lluís Maria Xirinacs (1932-2007). Publicat el 1993, els seus tres volums sumen més de 900 pàgines que comprenen detalladament el període 1971-79 i, a més, contenen unes ampliacions posteriors. Espero aprendre moltes “coses” que m’ajudin a entendre millor la conducta dels líders autonomistes-reciclatos-en-independentistes actuals...

A la pàgina 136 diu “(...) Des del punt de vista català, que és el que ens interessa en aquest llibre, (...)”. Instantàniament se m’ha encès una llum verda: he recordat una conversa amb En Jordi Miravet, president del [Memorial 1714](#), qui fa dos anys llargs m’explicava la necessitat d’elaborar una Història Nacional de Catalunya ja que no existeix cap. I després he pensat que això prolongava un camí que ja havia començat arran d’haver-me trobat la cita de Tàcit “La marca de l’esclau és parlar la llengua de l’amo”, i haver-ne ampliat l’abast a que “La marca de l’ocupat es feia la visió de l’ocupant”.

Ajuntant la frase i el record, resulta “Només des del punt de vista català es pot elaborar una Història Nacional de Catalunya”. I estenent-t-ho a deixar de tenir la marca de l’ocupat, surt “Només des del punt de vista català es pot deixar de tenir la visió de l’ocupant i aleshores entendre catalanament qualsevol fet, qualsevol situació, qualsevol proposta, etc. I, és clar, això és extensible al passat, al present i al futur”.

I aleshores sorgeix la pregunta clau: “Però... quin és el punt de vista català?” (En Xirinacs no ho explica), que implica: “Quin és el punt de vista català que ens permetria actuar avui de manera adequada, és a dir, no amb la visió de l’ocupant sinó amb una visió catalana, o sigui, actuar catalanament?”.

I això és decisiu... malgrat que jo no m’ho havia plantejat mai conscientment fins avui... i que tampoc vegi que es parli o s’escrigui d’aquesta qüestió que, ara ho entenc així, és cabdal. Perquè ara em sembla clar que si actuem (o analitzem, o interpretem, o proposem, o...) però no ho fem des del punt de vista català, és inevitable que ho estem fent des d’un punt de vista no-català... amb molt de risc que sigui amb “la visió de l’ocupant”, és a dir, que haguem fet nostre el punt de vista castellà/estadoespanyol, justament el punt de vista dels nostres invasors-ocupants-genocides.

Un exemple que trobo clarificador: quan els actuals dirigents independentistes també diuen, com els no-independentistes d’aquí i com els capitosts de Madrid, que “Les lleis són per a complir-les”, estan aplicant el punt de vista castellà del Dret, ja que segons el punt de vista català del Dret, és a dir, segons [el Dret Català](#), les lleis no són per a complir-les sinó que les lleis són per a que contribueixin a fer justícia, i les lleis que no ajuden a fer justícia, NO s’han de complir.

I m’atreveixo a afirmar rotundament això tan subversiu amb el (poc... poc-però-importantíssim) que he [apréns sobre el Dret Català](#) gràcies en especial al llibre “[L’Esperit del Dret Públic Català](#)”, del jurista En [Francesc Maspons i Anglasesell](#) (1872-1966; Editorial Barcino, 1932). Al fulletó “[Conèixer els catalans d’abans de 1714](#)” ho resumeixo així:

“QUATRE CARACTERÍSTIQUES ESSENCIALS DE LES LLEIS CATALANES

1.-La llei té el caràcter d’un pacte entre l’autoritat i els governats, o sigui que al Principat vivien/regien les lleis que se’n deien paccionades. 2.-El predomini del costum sobre la fórmula legal escrita. Uns adagis populars concretaven la força del costum: “Tracte és tracte” i “Tractes rompen lleis”. 3.- El dret de rebutjar la llei. Si el poble no acceptava la llei, la llei no obligava: allò que no té raó d’ésser, més val tallar-ho d’arrel. 4.- El dret de

faltar a la llei. S'avantposa l'interès de la justícia a l'observança de la llei. Afirma el dret de faltar a la llei en nom del dret de no ésser víctima d'una injustícia.

Comparativament, a Castella: Anti-1.-La llei és la imposició de la voluntat absoluta de l'Autoritat sobre els governats. Anti-2.-El costum no té absolutament cap pes en relació a les lleis i al Dret. Anti-3.-Res pot justificar no complir la llei. Anti-4.-I encara menys, res pot justificar rebutjar la llei.”.

Resulta, doncs, impactant el diferent punt de vista català de la llei i de la justícia, respecte del punt de vista castellà, que és el que ens han imposat des de 1714 (convertint-lo paulatinament en punt de vista estadoespanyol), primer militarment i després a través del sistema educatiu (encara que sigui EN català) i de les Universitats (encara que erròniament les adjectivem “catalanes”). I aquest és un bon exemple del diferent que era la visió catalana, del món i de tot, respecte de la visió de l'ocupant, que ens ha imposat i que, en la mesura -a precisar- en que l'hem fet nostra, ens marca com ocupats.

Considero, doncs, decisiu obrir un gran i profund debat per tal de recuperar el punt de vista català i enfortir-lo. I en la mesura que ho aconseguim, la visió catalana s'enfortirà i, simultàniament, la visió de l'ocupant disminuirà, d'igual manera que quan la llum s'enforteix, automàticament l'ombra minva.

Acabo d'escriure “Considero decisiu obrir un gran i profund debat per tal de recuperar el punt de vista català i enfortir-lo.”. Aleshores, com recuperar i enfortir el punt de vista català? Aquesta és una tasca enorme després de més de 303 anys de [GENOCIDI CATALÀ](#), en els que el genocidi ha avançat tant que la immensa majoria de catalans no saben que estem sent genocidats. O, suavitzant-ho agafant només una part d'aquest terrible camí de destrucció en tots els àmbits, [la immensa majoria de catalans no saben que estem presos des de 1714](#).

Poso només un fil a l'agulla i convido a tothom a implicar-se en establir quin és el punt de vista català. I aquest fil és la frase de N'Àngel Guimerà (1845-1924) “La llengua i la història són els botins més preuats a l'hora de sotmetre un poble”.

Continuarà.

O, millor, continuaré... i continuarem!

“Qui no es mou, no sent les cadenes” (Rosa Luxemburg, 1871-1919)

“L'home no és lliure si no és lliure el poble al que pertany” (Fèlix Cucurull, 1919-1996)

Barcelona, 9 de novembre de 2017

Lluís Botinas, impulsor de [LA GOTA CATALANA](#)

Correspondència: lagotacatalana@gmail.com www.lagotacatalana.cat